

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2016/2286**av den 15 december 2016****om tillämpningsföreskrifter för policyer för normal användning och metodik för bedömning av hållbarheten vad gäller avskaffande av tilläggsavgifter för roaming i slutkundsledet och ansökan som inlämnas av roamingleverantörer för denna bedömning****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 531/2012 av den 13 juni 2012 om roaming i allmänna mobilnät i unionen ⁽¹⁾, särskilt artikel 6d.1.

efter att ha hört organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec), och

av följande skäl:

- (1) Enligt förordning (EU) nr 531/2012 ska roamingleverantörer inte ta ut några tilläggsavgifter av roamingkunder utöver det nationella priset i slutkundsledet i någon medlemsstat, för reglerade roamingsamtal som rings eller tas emot, reglerade roaming-sms-meddelanden som sänds eller reglerade dataroamingtjänster som används, inklusive mms-meddelanden, om det rör sig om "normal användning". Denna bestämmelse gäller från och med den 15 juni 2017, under förutsättning att den rättsakt som ska antas med anledning av förslaget om roamingmarknaden i grossistledet som avses i artikel 19.2 i den förordningen har börjat tillämpas vid den tidpunkten.
- (2) Enligt förordning (EU) nr 531/2012 får en roamingleverantör under särskilda omständigheter i undantagsfall ansöka hos sin nationella regleringsmyndighet om att få ta ut tilläggsavgifter från sina roamingkunder. Varje sådan ansökan om att få ta ut tilläggsavgifter måste åtföljas av all information som behövs för att visa att leverantören inte kan täcka sina kostnader för tillhandahållande av reglerade roamingtjänster till slutkunder utan sådana tilläggsavgifter, vilket äventyrar hållbarheten för leverantörens nationella avgiftsmodell.
- (3) För att säkerställa en konsekvent tillämpning i hela unionen av strategierna för att förhindra missbruk och onormal användning av roamingtjänster (*policy om normal användning*) och av tillstånd att ta ut tilläggsavgifter är det nödvändigt att fastställa tillämpningsföreskrifter för en sådan policy om normal användning, för de metoder som används för att bedöma om det är hållbart att avskaffa tilläggsavgifterna för roamingkunder och för den ansökan som en roamingleverantör ska inkomma med inför en sådan bedömning.
- (4) Enligt förordning (EU) nr 531/2012 är syftet med policyn om normal användning att förhindra missbruk eller onormal användning av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet till gällande nationellt pris, t.ex. användning av sådana tjänster för andra syften än periodiska resor, såsom en permanent användning av sådana tjänster. Genomförandeåtgärderna bör säkerställa att möjligheten att tillämpa en roamingpolicy om normal användning för att uppnå detta mål inte utnyttjas av roamingleverantörer för andra syften, på ett sätt som missgynnar roamingkunder som gör periodiska resor.
- (5) När tilläggsavgifterna för roaming avskaffas i unionen kommer samma taxevillkor att gälla för användning av mobiltjänster vid roaming i unionen och roaming hemma (dvs. i det land där kunden har sitt mobilabonnemang). Förordning (EU) nr 531/2012 syftar till att ta bort skillnaderna mellan de nationella priserna och de priser som

⁽¹⁾ EUT L 172, 30.6.2012, s. 10.

gäller för roaming vid periodiska resor inom unionen, så att konceptet "roaming till inrikestaxor" kan förverkligas. Bestämmelserna är dock inte tänkta att möjliggöra permanent roaming inom unionen, dvs. situationer där en kund i en medlemsstat med högre nationella mobilpriser köper tjänster från operatörer som är etablerade i medlemsstater där de nationella mobilpriserna är lägre, och där kunden varken normalt har sin hemvist eller har några andra starka band som medför frekvent och väsentlig närvaro på medlemsstatens territorium, i syfte att använda permanent roaming i den förstnämnda medlemsstaten.

- (6) En permanent användning av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet för andra syften än periodiska resor skulle sannolikt snedvrider konkurrensen, öka pressen uppåt på de nationella priserna på hemmamarknader och äventyra investeringsincitamenten på både hemmamarknader och besökta marknader. På de besökta marknaderna skulle värdoperatörer behöva konkurrera direkt med nationella tjänsteleverantörer från andra medlemsstater där priser, kostnader, regleringsvillkor och konkurrensvillkor kan vara väldigt annorlunda, och baserat på roamingvillkor i grossistledet som lagts nära kostnaderna i det enda syftet att främja periodisk roaming. För hemmaoperatören kan en permanent användning av nationella taxor vid roaming leda till att värdoperatörer vägrar eller begränsar tillgången till roamingtjänster i grossistledet, eller till att hemmaoperatören begränsar de nationella volymerna eller tillämpar högre nationella priser, med följd effekter för hemmaoperatörens förmåga att betjäna sina normala nationella kunder både hemma och i utlandet.
- (7) Det är nödvändigt att fastställa genomförandebestämmelser utgående från klara och allmänt tillämpliga principer som kan täcka roamingkundernas många olika mönster av periodiskt resande, i syfte att garantera att policyn om normal roaminganvändning för andra ändamål inte utgör ett hinder för sådana kunder att till fullo utnyttja konceptet "roaming till inrikestaxor". När det gäller policyn om normal användning som tillämpas av en roamingleverantör bör en kund normalt sett anses vara på periodisk resa utomlands i unionen när kunden normalt har sin hemvist i roamingleverantörens medlemsstat eller har starka band till den medlemsstaten som medför frekvent och väsentlig närvaro på dess territorium, och kunden konsumerar reglerade roamingtjänster i slutkundsledet i en annan medlemsstat.
- (8) Enligt förordning (EU) nr 531/2012 måste varje policy om normal användning ge roamingleverantörens kunder möjlighet att konsumera volymer av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet till ett gällande nationellt slutkundspris som överensstämmer med deras respektive nationella taxeplaner.
- (9) Denna förordning bör inte påverka roamingleverantörernas möjlighet att erbjuda, och roamingkundernas möjlighet att avsiktligt välja, en alternativ roamingtaxa i enlighet med artikel 6e.3 i förordning (EU) nr 531/2012, vilken kan innefatta avtalade användarvillkor som inte omfattas av en policy om normal användning enligt denna förordning.
- (10) För att säkerställa att roamingtjänster i slutkundsledet inte är föremål för missbruk eller onormal användning som inte är förbunden med periodiskt resande utanför den medlemsstat där kunden har sin hemvist eller till vilken kunden har starka band som medför en frekvent och väsentlig närvaro på den medlemsstatens territorium, kan roamingleverantörer behöva fastställa den normala hemvisten för sina roamingskunder eller fastställa förekomsten av sådana starka band. Med beaktande av den typ av bevisning som är vanlig i respektive medlemsstat och den uppfattade nivån av risk för missbruk eller onormal användning, bör roamingleverantören kunna specificera vilken rimlig bevisning på hemvist som ska tillhandahållas, under tillsyn av den nationella regleringsmyndigheten vad gäller den totala dokumentationsbördans proportionalitet och lämplighet i det nationella sammanhanget. När det gäller enskilda användare skulle sådan bevisning kunna innefatta en förklaring från kunden, framläggande av en giltig handling som bekräftar kundens hemmedlemsstat, specificering av kundens postadress eller fakturadress för andra tjänster som tillhandahålls i roamingleverantörens medlemsstat, ett intyg från en institution för tertiär utbildning om registrering för heltidsstudier eller bevis på registrering i lokal röstlängd eller på betalning av lokal skatt eller per capita-skatter. För företagskunder skulle sådan bevisning kunna innefatta dokumentation som visar bolagsenhetens etableringsort eller ort för stiftandet, den plats där företaget i praktiken utövar sin huvudsakliga ekonomiska verksamhet eller den huvudsakliga plats där anställda som identifieras som användare av ett visst SIM-kort utför sina uppgifter. Starka band till en medlemsstat som medför frekvent och väsentlig närvaro på dess territorium kan föreligga vid varaktiga heltidsanställningar, som till exempel för gränsarbetare, vid varaktiga avtalsförhållanden som förutsätter samma nivå av fysisk närvaro för en egenföretagare, deltagande i återkommande studiekurser på heltid eller i andra situationer, som för utstationerade arbetstagare eller pensionärer om de vistas på ett lands territorium i motsvarande omfattning.

- (11) Roamingleverantörerna bör strikt begränsa krav på bevisning av permanent bosättning eller andra starka band till följd av frekvent och väsentlig närvaro på landets territorium efter ingåendet av ett avtal till sådana omständigheter då data som måste samlas in i fakturerings syfte tyder på missbruk eller onormal användning som ej är förbunden med periodiskt resande. Den bevisning som efterfrågas bör endast innefatta vad som är strikt nödvändigt och proportionellt för att styrka kundens band till roamingleverantörens medlemsstat. Om sådana skäl saknas bör inga dokumentationskrav läggas på kunder för att säkerställa att villkoren för normal användning uppfylls. Det bör i synnerhet inte finnas några krav på upprepade inlämning av sådan dokumentation som inte bygger på en riskbaserad bedömning av sannolikheten för felaktig eller onormal användning.
- (12) Kunderna bör kunna konsumera volymer av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet till gällande nationellt slutkundspris som överensstämmer med deras respektive inhemska taxeplaner, och därför bör roamingleverantören i regel inte sätta någon annan gräns för de volymer av mobiltjänster som finns tillgängliga för roamingkunder än den nationella gränsen när kunden periodiskt reser i unionen. Sådana nationella gränser bör inkludera tillämpliga policyer om normal användning när det gäller nationell användning av taxeplanen.
- (13) Inom ramen för vissa nationella taxeplaner, nedan kallade öppna datavolymer, kan datakonsumtionen vara obegränsad eller omfatta datavolymer till ett lågt implicit enhetspris i förhållande till den reglerade högsta roamingavgiften i grossistledet enligt artikel 12 i förordning (EU) nr 531/2012. I avsaknad av särskilda skyddsbestämmelser för exceptionella volymer är det sannolikare att sådana taxeplaner med öppna datavolymer blir föremål för organiserad återförsäljning till personer som inte bor i eller har starka band till roamingleverantörens medlemsstat som medför frekvent och väsentlig närvaro där, än taxeplaner med fasta volymer. Sådan onormal eller oskälig användning av öppna datavolymer vid roaming kan dessutom leda till att sådana taxeplaner försvinner på den inhemska marknaden, eller till att roaming med sådana taxeplaner begränsas, till skada för inhemska användare, vilket strider mot målet för förordning (EU) nr 531/2012. Denna risk är mycket mindre påtaglig för rösttelefoni och sms-tjänster, eftersom sådana tjänster omfattas av större fysiska eller tidmässiga begränsningar och eftersom de faktiska användarmönstren har varit stabila eller avtagande under de senaste åren. Detta påverkar inte operatörernas rätt att vidta åtgärder för att motverka mycket otypiska användningsmönster när det gäller samtals- eller sms-roamingtjänster till följd av bedrägeri. Det behövs ytterligare skyddsbestämmelser för att skydda mot sådana ökade risker för missbruk av reglerade roamingdatatjänster i slutkundsledet till det gällande inhemska slutkundspriset för öppna datavolymer, men inhemska kunder som periodiskt reser i unionen bör ändå kunna ha möjlighet att konsumera slutkundsvolymer av sådana tjänster i dubbelt så stora volymer som de som kan köpas upp till takvärdet för roamingdata i grossistledet för ett belopp som motsvarar det genomsnittliga inhemska slutkundspriset, exklusive mervärdesskatt, för mobiltjänstkomponenten i den inhemska taxeplanen för hela den berörda faktureringsperioden. Detta motsvarar en volym som är förenlig med den inhemska taxeplanen, eftersom det anpassas till den berörda taxeplanens inhemska slutkundspris, och kan därför användas i samband med öppna datavolymer, även när de är kopplade till andra mobiltjänster i slutkundsledet. Tillämpning av en multiplikatorfaktor på två speglar det faktum att operatörer ofta förhandlar fram dataroamingpriser i grossistledet som ligger under de gällande takvärdena och att kunderna ofta inte konsumerar hela den datamängd som de får enligt sin taxeplan. I detta hänseende garanteras öppenheten för kunderna genom att bestämmelserna i förordning (EU) nr 531/2012 följs, som föreskriver att roamingleverantören ska skicka ett meddelande till roamingkunden när den gällande volymen för normal användning av reglerade roamingdatatjänster har förbrukats som upplyser om vilken avgift som kommer att tas ut för roamingkundens eventuella ytterligare förbrukning av reglerade roamingdatatjänster.
- (14) I syfte att åtgärda risken för att förbetalda abonnemang som inte medför långsiktiga åtaganden används uteslutande för permanent roaming bör roamingleverantören, som ett alternativ till att begära bevis på hemvist eller starka band som medför frekvent och väsentlig närvaro på roamingleverantörens medlemsstats territorium, ha rätt att begränsa användningen av reglerade roamingdatatjänster i slutkundsledet till tillämpligt inhemskt slutkundspris med förbetalda abonnemang till de volymer som kan köpas upp till takvärdet för roamingdata i grossistledet för det återstående beloppet, exklusive mervärdesskatt, på det förbetalda abonnemanget vid tidpunkten för roaming-konsumtionen.
- (15) Roamingleverantören bör kunna vidta åtgärder för att upptäcka och förhindra missbruk eller onormal användning av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet till nationella priser, för andra syften än periodiska resor. Samtidigt bör roamingkunder skyddas från åtgärder som på något sätt kan inkräkta på deras möjligheter att använda reglerade roamingtjänster i slutkundsledet till inhemskt pris när de periodiskt reser utomlands inom

unionen. Åtgärder för att upptäcka och förebygga missbruk eller onormal användning av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet till inhemska priser bör vara enkla och transparenta, och bör minimera den administrativa bördan för roamingkunder, liksom även excessiva och onödiga varningar. I linje med kravet på hemvist eller starka band som medför frekvent och väsentlig närvaro på roamingleverantörens medlemsstats territorium bör sannolikheten för missbruk eller onormal användning utvärderas på grundval av objektiva indikatorer kopplade till trafikmönster som visar att kunden i huvudsak har inhemsk närvaro i roamingleverantörens medlemsstat eller i huvudsak använder de mobila inhemska tjänsterna på den inhemska marknaden. Per definition bör sådana objektiva indikatorer fastställas över en viss tidsperiod. Denna tidsperiod bör vara tillräckligt lång (minst fyra månader) för att ge roamingkunder möjlighet att konsumera roamingtjänster till inhemska priser i samband med förutsägbara former av periodiskt resande i unionen. Indikatorer på närvaro i roamingleverantörens land bör inte påverkas negativt av oavsiktlig roaming i gränsregioner. I detta hänseende bör situationen för både oavsiktliga roaminganvändare och gränsarbetare beaktas genom att det anses att en inloggning till roamingleverantörens nätverket när som helst under en viss dag räknas som inhemsk närvaro för tillämpningen av de objektiva indikatorerna. I enlighet med förordning (EU) nr 531/2012 bör roamingleverantörerna även lämna lämplig information för att deras kunder aktivt ska kunna förhindra oavsiktlig roaming. Närvaro och konsumtion utanför unionen bör inte ha någon negativ inverkan på roamingkundens möjlighet att utnyttja roaming till inrikestaxor i unionen, eftersom detta inte kan ses som riskindikatorer för att kunden skulle utnyttja roaming till gällande inrikestaxa i slutkundsledet i roamingleverantörens medlemsstat för andra syften än periodiska resor i unionen. I detta hänseende bör sådan närvaro och konsumtion räknas som nationell när det gäller tillämpning av de objektiva indikatorerna. Roamingleverantören kan också förlita sig på annan tydlig bevisning som styrker missbruk eller onormal användning av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet till inhemska priser, som t.ex. att ett abonnemang knappt används i roamingleverantörens medlemsstat eller att samma kund använder flera olika abonnemang i följd i samband med roaming.

- (16) I enlighet med de bestämmelser i förordning (EU) nr 531/2012 som säkrar öppenhet i samband med användningen av roamingtjänster, och i linje med bestämmelserna om avtal inom sektorn för elektronisk kommunikation, bör de avtalsklausuler som föreskriver en policy om normal användning tydligt kommuniceras till kunderna innan de börjar gälla. När en roamingleverantör tillämpar en policy om normal användning i enlighet med denna förordning bör roamingleverantören anmäla denna policy till den nationella regleringsmyndigheten.
- (17) Behandling av trafikuppgifter och lokaliseringssuppgifter omfattas av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG⁽¹⁾. Artikel 6, i synnerhet, ger roamingleverantören rätt att behandla trafikuppgifter som behövs för abonnentfakturerings eller betalning av samtrafikavgifter. Roamingleverantörens användning av åtgärder för att upptäcka och förebygga missbruk eller onormal användning av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet till inhemska priser bör inte medföra någon lagring och automatiserad behandling av uppgifter som gör det möjligt att identifiera enskilda kunder, inklusive lokaliseringssuppgifter och trafikuppgifter, och som saknar koppling eller inte står i proportion till syftet att upptäcka och förhindra missbruk eller onormal användning.
- (18) Roamingleverantören bör i synnerhet kunna upptäcka och förhindra att tredje part, i strid med avtalsvillkor på grossistnivå eller slutkundsnivå, utnyttjar roaming till inrikestaxor (*roam-like-at-home traffic*) för prisarbitrage, för att uppnå ekonomiska fördelar genom försäljning till kunder som inte normalt har sin hemvist i eller har andra starka band till roamingleverantörens medlemsstat. Om operatören på grundval av objektiv och väl underbyggd bevisning kan styrka ett sådant systematiskt missbruk, bör operatören till den nationella regleringsmyndigheten överlämna den bevisning som styrker det systematiska missbruket samt de åtgärder som vidtas för att säkerställa att alla villkor i det berörda avtalet uppfylls; detta ska senast ske när den berörda åtgärden vidtas.
- (19) I särskilda fall bör en operatör, om den kan styrka att en viss roamingkunds användarmönster visar en sannolik felaktig eller onormal användning av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet till gällande nationella prisnivåer för andra syften än periodiskt resande, trots att kunden har styrkt sin hemvist eller andra starka band, först uppmärksamma kunden på risken för att utlösa tilläggsavgifter för roaming. De objektiva kriterier som kan tjäna som indikatorer för sannolikheten för missbruk eller onormal användning bör i förväg anges i avtalet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).

- (20) Roamingleverantörens möjlighet att ta ut tilläggsavgifter påverkar inte eventuella proportionella åtgärder som enligt nationell lagstiftning kan vidtas i enlighet med unionslagstiftningen, ifall kunden aktivt har tillhandahållit oriktiga uppgifter, för att säkerställa att alla villkor i det berörda avtalet uppfylls.
- (21) Roamingleverantörer som tillämpar en policy om normal användning bör införa öppet redovisade, enkla och effektiva förfaranden för att hantera klagomål från kunder avseende tillämpningen av denna policy. Enligt artikel 17.2 i förordning (EU) nr 531/2012 ska roamingkunder i varje fall kunna använda det behöriga organet för lösning av tvister utanför domstol, som på ett snabbt och rättvist sätt ska lösa sådana olösta tvister mellan kunder och roamingleverantörer som uppstår till följd av tillämpningen av en policy om normal användning i enlighet med artikel 34 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG ⁽¹⁾, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/136/EG ⁽²⁾.
- (22) I enlighet med förordning (EU) nr 531/2012 ska de nationella regleringsmyndigheterna strikt bevaka och övervaka tillämpningen av policyn om normal användning för att säkerställa att de policyer som tillämpas av nationella leverantörer inte inskränker kundens tillgång till roaming till inrikestaxor. Om de nationella regleringsmyndigheterna finner att skyldigheter enligt roamingförordningen åsidosätts får den kräva att detta åsidosättande omedelbart upphör.
- (23) Denna förordning bör inte påverka befintliga rättigheter enligt unionslagstiftningen eller enligt nationell lagstiftning som står i överensstämmelse med unionslagstiftningen. Detta innefattar i synnerhet slutanvändarnas rätt att använda mobila elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster i andra medlemsstater oavsett deras nationalitet eller hemvist i unionen, nationella bestämmelser som kräver styrkande av identitet eller andra intyg för förvärv av SIM-kort eller för att på annat sätt abonnera på sådana nät eller tjänster, nationella åtgärder avseende tjänstekontinuitet eller förbetald kredit med ett visst nummer eller SIM-kort samt rätten för leverantörer av elektronisk kommunikation att vidta lämpliga åtgärder i överensstämmelse med nationell lagstiftning för att bekämpa bedrägeri.
- (24) Roaminganvändningen varierar under årets lopp, och därför bör ansökningar om att få ta ut tilläggsavgifter för roaming, som en roamingleverantör lämnar in i enlighet med artikel 6c.2 i förordning (EU) nr 531/2012 för att säkerställa hållbarheten för sin nationella avgiftsmodell, bedömas baserat på trafikdata som omfattar minst tolv månader. För att beräkna trafikvolymen under året bör roamingleverantören också ha rätt att visa trafikprognoser. Dessa prognoser bör baseras på faktiska uppgifter som den konkreta roaminganvändningen, extrapolering av faktisk inhemsk användning till roaminganvändning, eller extrapolering av faktisk roaminganvändning för en signifikant population av roamingkunder som använder taxeplaner för roaming till inrikestaxor till alla roamingkunder som omfattas av bestämmelserna om roaming till inrikestaxor, i enlighet med artikel 6a i förordning (EU) nr 531/2012. När de nationella tillsynsmyndigheterna ser över ansökningarna om undantag för ett hållbart avskaffande av tilläggsavgifter för roaming i slutkundsledet bör de se till att de antaganden som ligger till grund för dessa ansökningar beträffande förutsedda volymer är samstämmiga, efter att tillbörlig hänsyn tagits till relevanta skillnader i kommersiell profilering och kundbas.
- (25) Alla kostnadsuppgifter och intäktsuppgifter kopplade till ansökan om att få ta ut tilläggsavgifter för roaming, som en roamingleverantör lämnar in i enlighet med artikel 6c.2 i förordning (EU) nr 531/2012 för att säkerställa hållbarheten för sin nationella avgiftsmodell, bör baseras på finansiella räkenskaper som får justeras efter trafikvolymprognoser. Avvikelser från kostnadsprognoser baserade på räkenskaper bör endast tillåtas om det kan styrkas att finansiella åtaganden redan ingåtts vid tiden för ansökan.
- (26) En harmoniserad metod bör föreskrivas för fastställandet av kostnader och intäkter för tillhandahållandet av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet, för att säkra en konsekvent bedömning av ansökningar om att få ta ut tilläggsavgifter, som en roamingleverantör lämnar in i enlighet med artikel 6c.2 i förordning (EU) nr 531/2012 för att säkerställa hållbarheten för sin nationella avgiftsmodell.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster) (EGT L 108, 24.4.2002, s. 51).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/136/EG av den 25 november 2009 om ändring av direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/58/EG om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation och förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen (EUT L 337, 18.12.2009, s. 11).

- (27) Tillhandahållandet av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet medför två allmänna kategorier av kostnader: kostnaderna för inköp av roamingtillträde i grossistledet från värdnät för obalanserad trafik, och andra roamingspecifika kostnader. Enligt förordning (EU) nr 531/2012 täcks kostnaden för inköp av roamingtillträde i grossistledet från värdnät för obalanserad trafik av de faktiska roamingavgifter i grossistledet som tillämpas på de volymer av roamingleverantörens utgående roamingtrafik som överstiger dennes inkommande roamingtrafik. För roamingleverantörer som köper grossisttillträde inhemskt av en annan roamingleverantör (t.ex. virtuella operatörer) kan kostnaden för grossistroamingtillträde för den förstnämnda vara högre än för den sistnämnda, när den inhemska värdnätsoveratören begär ett högre pris för grossisttillträde av den roamingleverantör som köper inhemskt grossisttillträde än det pris som denne säkrat av värdnätsoveratörer för sig själv och/eller tillhandahållandet av relaterade tjänster. Sådana höga kostnader för grossistroamingtillträde kan leda till att roamingleverantörer som köper inhemskt grossisttillträde blir mer benägna att ansöka om tillstånd att få ta ut en tilläggsavgift för roaming och nationella regleringsmyndigheter bör ha vederbörlig hänsyn till denna aspekt när de granskar sådana ansökningar.
- (28) Andra roaming-specifika kostnader för tillhandahållandet av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet är gemensamma för tillhandahållandet av roamingtjänster inom unionen och i länder utanför EU, och vissa är även gemensamma för tillhandahållandet av roamingtjänster i både grossistledet och slutkundsledet. När en roamingleverantör lämnar in en ansökan om att få ta ut tilläggsavgifter för roaming i enlighet med artikel 6c.2 i förordning (EU) nr 531/2012, för att säkra hållbarheten i sin nationella avgiftsmodell, bör dessa gemensamma kostnader hänföras till tillhandahållandet av roamingtjänster i slutkundsledet inom unionen och, när det gäller kostnader som är gemensamma för tillhandahållandet av roamingtjänster i slutkundsledet och grossistledet, enligt den allmänna kvoten mellan inkommande och utgående roamingintäkter.
- (29) Kostnaderna för att tillhandahålla reglerade roamingtjänster i slutkundsledet kan också beräknas inklusive en andel samkostnader och gemensamma kostnader som uppstår vid tillhandahållandet av mobiltjänster till slutkunder i allmänhet, förutsatt att beräkningen speglar den kvot som används för att fördela intäkterna från tillhandahållandet av alla andra mobiltjänster till slutkunder till sådana tjänster.
- (30) När intäkterna från tillhandahållandet av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet fastställs bör en ansökan om att få ta ut tilläggsavgifter, som en roamingleverantör lämnar in i enlighet med artikel 6c.2 i förordning (EU) nr 531/2012 för att säkra hållbarheten i sin nationella avgiftsmodell, helt beakta alla slutkundsintäkter som direkt fakturerats för tillhandahållandet av slutkundsmobiltjänster med ursprung i en värdmedlemsstat, såsom intäkterna avseende de trafikvolymer som överstiger trafikvolymerna enligt en policy om normal användning eller intäkterna från alternativa reglerade roamingtjänster, liksom varje annan avgift per enhet eller annan betalning som utlöses av användningen av mobilslutkundstjänster i en värdmedlemsstat.
- (31) Eftersom reglerade roamingtjänster tillhandahålls enligt gällande nationella villkor, bör de anses generera en del av intäkterna från fasta periodiska avgifter för tillhandahållande av nationella mobiltjänster i slutkundsledet. De bör därför beaktas vid bedömningen av ansökan om att få ta ut tilläggsavgifter för roaming, som en roamingleverantör lämnar in i enlighet med artikel 6c.2 i förordning (EU) nr 531/2012 för att säkerställa hållbarheten för sin nationella avgiftsmodell, enligt den metodik som anges i denna förordning. Därför bör intäkterna från varje mobiltjänst i slutkundsledet fördelas enligt en nyckel som speglar kvoten mellan trafiken för olika mobiltjänster, viktad enligt kvoten mellan genomsnittet per enhet för roamingavgifter i grossistledet.
- (32) För att anses ha effekten att undergräva hållbarheten för operatörens nationella avgiftsmodell bör nettomarginalen för roaming i slutkundsledet, efter att kostnaderna för tillhandahållande av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet dragits av från motsvarande intäkter, vara negativ med minst ett belopp som skapar en risk för en märkbar inverkan på den inhemska prisutvecklingen. För att anses ge upphov till en sådan risk bör den negativa nettomarginalen för roaming i slutkundsledet utgöra åtminstone en märkbar andel av de totalainkomsterna från tillhandahållandet av andra mobiltjänster, före räntor, skatt och av- och nedskrivningar.
- (33) Även i de fall då nettomarginalen för roaming i slutkundsledet utgör en märkbar andel av den totala marginalen för tillhandahållande av andra mobiltjänster kan särskilda omständigheter, som konkurrensnivån på den nationella marknaden eller sökandens särskilda egenskaper, ändå utesluta en risk för märkbar inverkan på den nationella prisutvecklingen.

- (34) I en ansökan om att få ta ut tilläggsavgifter för roaming, som en roamingleverantör lämnar in i enlighet med artikel 6c.2 i förordning (EU) nr 531/2012 för att säkra hållbarheten i sin nationella avgiftsmodell, bör roamingleverantören beräkna sina förluster på grund av bestämmelsen om roaming till inrikestaxor och motsvarande arrangemang för uttaget av den tilläggsavgift som krävs för att täcka dessa, med beaktande av gällande maxavgifter i grossistledet.
- (35) De nationella tillsynsmyndigheterna bör kunna ge tillstånd för tillämpning av roamingtillägg första dagen för tillämpningen av avskaffandet av roamingtillägg i slutkundsledet i unionen i enlighet med förordning (EU) nr 531/2012. I detta syfte bör utbyten mellan roamingleverantörer som överväger en sådan tillämpning och den nationella tillsynsmyndigheten, liksom även tillhandahållandet av uppgifter och relevant dokumentation för detta syfte kunna äga rum före detta datum.
- (36) I enlighet med förordning (EU) nr 531/2012 bör tillstånd att tillämpa roamingtillägg beviljas av en nationell tillsynsmyndighet för en tolv månaders period. I syfte att förnya ett sådant tillstånd bör roamingleverantören uppdatera sina uppgifter och lämna in dem till den nationella tillsynsmyndigheten var tolfte månad i enlighet med artikel 6c.2 i förordning (EU) nr 531/2012.
- (37) Med tanke på de nationella regleringsmyndigheternas skyldighet att strikt övervaka tillämpningen av policyn om normal användning och åtgärderna avseende hållbarheten i avskaffandet av tilläggsavgifter för roaming i slutkundsledet, liksom skyldigheten att varje år lämna en rapport till kommissionen om tillämpningen av de berörda bestämmelserna, bör denna förordning specificera en miniminivå av information som de bör samla in och överlämna till kommissionen för att den ska kunna övervaka tillämpningen.
- (38) Enligt förordning (EU) nr 531/2012 ska kommissionen periodiskt se över denna genomförandakt i ljuset av marknadsutvecklingen.
- (39) Kommunikationskommittén har inte lämnat något yttrande.
- (40) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Förordningen bör således tolkas och tillämpas i överensstämmelse med dessa rättigheter och principer, särskilt rätten till respekt för privatlivet och familjelivet, rätten till skydd av personuppgifter, yttrandefriheten och näringsfriheten. All behandling av personuppgifter enligt denna förordning bör iakttas de grundläggande rättigheterna, inklusive rätten till respekt för privat- och familjeliv och rätten till skydd av personuppgifter i enlighet med artiklarna 7 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och måste överensstämma med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG ⁽¹⁾, direktiv 2002/58/EG, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/24/EG ⁽²⁾ och 2009/136/EG och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ⁽³⁾. I synnerhet bör tjänsteleverantörer se till att all behandling av personuppgifter enligt denna förordning är nödvändig och proportionell i förhållande till syftet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVSNITT I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Denna förordning innehåller tillämpningsföreskrifter som ska säkerställa ett konsekvent genomförande av en policy om normal användning som roamingleverantörer får tillämpa på konsumtion av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet som tillhandahålls till gällande nationellt slutkundspris i enlighet med artikel 6b i förordning (EU) nr 531/2012.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/24/EG av den 15 mars 2006 om lagring av uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät och om ändring av direktiv 2002/58/EG (EUT L 105, 13.4.2006, s. 54).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

2. Den innehåller också tillämpningsföreskrifter för följande:
 - a) Roamingleverantörers ansökningar om att få ta ut en tilläggsavgift för roaming som de lämnar in i enlighet med artikel 6c.2 i förordning (EU) nr 531/2012 för att säkra hållbarheten för sina nationella avgiftsmodeller.
 - b) De metoder som de nationella regleringsmyndigheterna ska tillämpa när de bedömer om roamingleverantören har visat att denne inte kan täcka sina kostnader för tillhandahållande av reglerade roamingtjänster, vilket äventyrar hållbarheten hos roamingleverantörens nationella avgiftsmodell.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning ska definitionerna i förordning (EU) nr 531/2012 gälla.
2. Dessutom gäller följande definitioner:
 - a) *starka band till en medlemsstat*: närvaro på medlemsstatens territorium till följd av varaktiga heltidsanställningar, som till exempel för gränsarbetare, varaktiga avtalsförhållanden som förutsätter samma nivå av fysisk närvaro för en egenföretagare, deltagande i återkommande studiekurser på heltid eller i andra situationer, som för utstationerade arbetstagare eller pensionärer om de vistas på ett lands territorium i motsvarande omfattning.
 - b) *mobiltjänster i slutkundsledet*: allmänna mobilkommunikationstjänster som tillhandahålls åt slutanvändare, inklusive röstsamtal, sms och datatjänster.
 - c) *öppen datavolym*: en taxeplan för tillhandahållandet av en eller flera mobila slutkundstjänster som inte begränsar volymen av mobila slutkundsdatatjänster som inkluderas mot betalning av en fast periodisk avgift, eller för vilka det nationella enhetspriset för mobila slutkundsdatatjänster, som man får fram genom att dela det totala nationella slutkundspriset, exklusive mervärdesskatt, för mobiltjänster för hela faktureringsperioden med den totala volymen mobila slutkundsdatatjänster som finns tillgängliga inom landet, understiger den högsta reglerade roamingavgift i grossistledet enligt artikel 12 i förordning (EU) nr 531/2012.
 - d) *förbetald taxeplan*: en taxeplan enligt vilken mobiltjänster i slutkundsledet tillhandahålls mot avdrag från en kredit som kunden tillhandahållit leverantören på per-enhetsbas, innan konsumtionen äger rum, och från vilken kunden kan dra sig tillbaka utan straffavgift när krediten är förbrukad eller löper ut.
 - e) *värmedlemsstat*: en annan medlemsstat än medlemsstaten för roamingkundens nationella leverantör.
 - f) *marginal för mobiltjänster*: inkomster, före räntor, skatt och av- och nedskrivningar, från försäljning av andra mobiltjänster än roamingtjänster i slutkundsledet som tillhandahålls inom unionen, vilket utesluter kostnader och intäkter från roamingtjänster i slutkundsledet.
 - g) *grupp*: ett moderbolag och alla dotterbolag som kontrolleras av detta enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾.

AVSNITT II

POLICY OM NORMAL ANVÄNDNING

Artikel 3

Grundprincip

1. En roamingleverantör ska tillhandahålla reglerade roamingtjänster i slutkundsledet till nationellt pris åt sina roamingkunder som normalt har sin hemvist i roamingleverantörens medlemsstat, eller som har starka band som medför en frekvent och väsentlig närvaro i roamingleverantörens medlemsstat, när de periodiskt reser i unionen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EG:s koncentrationsförordning) (EUT L 24, 29.1.2004, s. 1).

2. Varje policy om normal användning som tillämpas av en roamingleverantör i syfte att förebygga missbruk eller onormal användning av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet ska omfattas av villkoren i artiklarna 4 och 5 och ska säkerställa att alla sådana roamingkunder har tillgång till reglerade roamingtjänster i slutkundsledet till nationellt pris under sådana periodiska resor i unionen enligt samma villkor som vid inrikeskonsumtion av sådana tjänster.

Artikel 4

Normal användning

1. För varje policy om normal användning får roamingleverantören begära att roamingkunderna styrker sin normala hemvist i roamingleverantörens medlemsstat eller andra andra starka band till den medlemsstaten som medför en frekvent och väsentlig närvaro på dess territorium.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av eventuella tillämpliga nationella volymgränser ska roamingkunden, när det gäller öppna datavolymer, vid periodiska resor i unionen kunna konsumera en volym roamingtjänster i slutkundsledet till inhemskt slutkundspris motsvarande minst dubbelt så stor volym som den som erhålls om man delar det sammanlagda slutkundspriset, exklusive mervärdesskatt, för den öppna datavolymen för hela faktureringsperioden med den maximala grossistavgift för reglerade dataroamingtjänster som avses i artikel 12 i förordning (EU) nr 531/2012.

När mobiltjänster i slutkundsledet säljs i paket tillsammans med andra tjänster eller terminaler ska det sammanlagda inhemska slutkundspriset för den datavolymen fastställas med beaktande av det pris som gäller vid separat försäljning av den komponent i paketet som avser mobiltjänster i slutkundsledet, exklusive mervärdesskatt, om tillgängligt, eller priset när sådana tjänster med samma egenskaper säljs var för sig.

3. För förbetalda taxepaner får roamingleverantören, som ett alternativ till kraven avseende policyn om normal användning i punkt 1, begränsa konsumtionen av dataroamingtjänster i slutkundsledet i unionen till inhemska slutkundspriser till volymer som minst motsvarar den volym som erhålls om man delar det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, av återstående kredit som redan betalats av kunden till leverantören, vid den tidpunkt då roamingen inleds, med den maximala grossistavgift för reglerade dataroamingtjänster som avses i artikel 12 i förordning (EU) nr 531/2012.

4. När det gäller behandling av trafikdata enligt artikel 6 i direktiv 2002/58/EG får roamingleverantören, för att förhindra missbruk eller onormal användning av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet till gällande nationellt slutkundspris, tillämpa rättvisa, rimliga och proportionella kontrollmekanismer baserade på objektiva indikatorer kopplade till risken för felaktig eller onormal användning som går utöver periodiskt resande i unionen.

De objektiva indikatorerna kan omfatta åtgärder för att fastställa huruvida kundernas inhemska konsumtion överstiger roamingkonsumtionen eller huruvida deras inhemska vistelse överstiger deras vistelse i andra medlemsstater i unionen.

I syfte att garantera att roamingkunder som periodiskt reser inte utsätts för varningar i enlighet med artikel 5.4 i onödig eller överdriven omfattning ska roamingleverantörer som tillämpar sådana åtgärder för att fastställa risker för missbruk eller onormal användning av roamingtjänster observera sådana indikatorer på närvaro och konsumtion kumulativt och under en tidsperiod av minst fyra månader.

Roamingleverantören ska i sina avtal med roamingkunderna specificera vilken eller vilka mobila tjänster i slutkundsledet som konsumtionsindikatorn avser samt ange observationsperiodens minimala längd.

Om antingen roamingkundens konsumtion eller närvaro i huvudsak är inhemsk under den fastställda observationsperioden ska detta anses vara bevis för att roamingtjänsterna i slutkundsledet inte missbrukats eller använts onormalt.

För de syften som avses i andra, tredje och femte stycket ska alla dagar under vilka roamingkunden har loggat in på det inhemska nätet räknas som inhemsk närvaro för den berörda kunden.

Andra objektiva indikatorer på en risk för missbruk eller onormal användning av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet till gällande nationellt slutkundspris får endast omfatta följande:

a) Långa perioder av inaktivitet för ett visst SIM-kort som huvudsakligen, eller uteslutande, används för roaming.

b) En och samma kund har flera abonnemang och byter mellan olika SIM-kort under roamingperioderna.

5. Om en roamingleverantör genom objektiv och styrkt bevisning fastställer att ett antal SIM-kort har varit föremål för organiserad återförsäljning till personer som i praktiken inte har sin hemvist i roamingleverantörens medlemsstat, eller inte har några starka band som medför frekvent och väsentlig närvaro i roamingleverantörens medlemsstat, för att möjliggöra konsumtion av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet till gällande nationellt slutkundspris för andra syften än periodiskt resande, får denna roamingleverantör vidta omedelbara proportionella åtgärder för att säkerställa att alla villkor i det berörda avtalet efterlevs.

6. Roamingleverantören ska uppfylla kraven i direktiven 2002/58/EG och 95/46/EG och deras nationella genomförandeåtgärder, samt förordning (EU) 2016/679 när denne agerar i enlighet med detta avsnitt.

7. Denna förordning ska inte tillämpas på policyer om normal användning som fastställs i avtalsvillkor för alternativa roamingtaxor enligt artikel 6e.3 i förordning (EU) nr 531/2012.

Artikel 5

Öppenhet och övervakning av policyer om normal användning

1. När en roamingleverantör tillämpar en policy om normal användning ska denne i sina avtal med roamingkunder ange alla villkor som är förbundna med den policyn, inklusive varje kontrollmekanism som tillämpas i enlighet med artikel 4.4. Som ett led i policyn om normal användning ska roamingleverantören införa öppet redovisade, enkla och effektiva förfaranden för att hantera klagomål från kunder avseende tillämpningen av denna policy. Detta påverkar inte roamingkundernas rätt enligt artikel 17.2 i förordning (EU) nr 531/2012 att använda öppna, enkla, rättvisa och snabba förfaranden för lösning av tvister utanför domstol som fastställts i roamingleverantörens medlemsstat i enlighet med artikel 34 i direktiv 2002/22/EG. Sådana klagomåls- och tvistlösningsförfaranden ska ge roamingkunden möjlighet att bevisa att denne inte använder de reglerade roamingtjänsterna i slutkundsledet för andra syften än periodiska resor, som svar på en varning enligt punkt 3 första stycket.

2. En policy om normal användning i enlighet med denna förordning ska anmälas av roamingleverantören till den nationella regleringsmyndigheten.

3. När det finns objektiv och styrkt bevisning som bygger på de objektiva indikatorer som avses i artikel 4.4 och som visar att det hos en kund föreligger en risk för missbruk eller onormal användning av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet i unionen till nationellt slutkundspris, ska roamingleverantören göra kunden uppmärksam på det upptäckta beteendemönstret som visar en sådan risk innan en eventuell tilläggsavgift tas ut i enlighet med artikel 6e i förordning (EU) nr 531/2012.

I fall där en sådan risk följer av att inte något av de kriterier om inhemsk konsumtion och inhemsk närvaro som avses i artikel 4.4 femte stycket uppfylls under den angivna observationsperioden, ska ytterligare indikationer på risk som uppstår till följd av roamingkundens samlade icke inhemska närvaro eller användning beaktas vid prövning av eventuella senare klagomål i enlighet med punkt 1 eller tvistlösningsförfarandet enligt artikel 17.2 i förordning (EU) nr 531/2012 vad gäller uttag av tilläggsavgifter.

Denna punkt ska gälla oavsett om roamingkunden skriftlig kan styrka sin hemvist eller andra starka band som medför en frekvent och väsentlig närvaro i roamingleverantörens medlemsstat i enlighet med artikel 4.1.

4. När roamingleverantören varnar roamingkunden enligt punkt 3 ska denne informera kunden om att en tilläggsavgift kan tas ut enligt artikel 6e i förordning (EU) nr 531/2012 för all ytterligare användning av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet med det berörda SIM-kortet efter dagen för denna varning, om beteendemönstret inte ändras på ett sätt som visar att konsumtionen eller närvaron faktiskt är inhemsk inom en tidsperiod som inte får vara kortare än två veckor.

5. Roamingleverantören ska sluta ta ut tilläggsavgiften så fort kundens användning inte längre visar någon risk för missbruk eller onormal användning av de berörda reglerade roamingtjänsterna i slutkundsledet på grundval av de objektiva indikatorer som avses i artikel 4.4.

6. Om en roamingleverantör fastställer att SIM-kort har varit föremål för organiserad återförsäljning till personer som varken har sin normala hemvist i roamingleverantörens medlemsstat, eller har några starka band som medför frekvent och väsentlig närvaro i roamingleverantörens medlemsstat, för att möjliggöra konsumtion av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet till gällande nationellt pris för andra syften än periodiskt resande utanför denna medlemsstat i enlighet med artikel 4.3, ska denna roamingleverantör meddela den nationella regleringsmyndigheten det underlag som styrker den systematiska felaktiga användningen i fråga och de åtgärder som vidtas för att säkerställa att alla villkor i det berörda avtalet efterlevs, senast samtidigt som en sådan åtgärd vidtas.

AVSNITT III

ANSÖKAN OCH METODIK FÖR ATT BEDÖMA HÅLLBARHETEN FÖR AVSKAFFANDET AV ROAMINGAVGIFTER I SLUTKUNDSLEDET

Artikel 6

Data som stödjer ansökan om att få ta ut en tilläggsavgift för roaming som en roamingleverantör lämnar in i enlighet med artikel 6c.2 i förordning (EU) nr 531/2012 för att säkra hållbarheten för sin nationella avgiftsmodell

1. Ansökningar om att få ta ut en tilläggsavgift för roaming, som en roamingleverantör lämnar in i enlighet med artikel 6c.2 i förordning (EU) nr 531/2012 för att säkerställa hållbarheten för sin nationella avgiftsmodell, ska bedömas på grundval av data som visar de totala volymer reglerade roamingtjänster i slutkundsledet som roamingleverantören beräknar att tillhandahålla under en tolv månadersperiod som börjar tidigast den 15 juni 2017. I den första ansökan ska de prognostiserade volymerna uppskattas med hjälp av ett av följande alternativ eller en kombination av dessa:

- a) Faktiska volymer reglerade roamingtjänster i slutkundsledet som sökanden tillhandahållit till det gällande priset för reglerade roamingtjänster i slutkundsledet före den 15 juni 2017.
- b) Prognosticerade volymer reglerade roamingtjänster i slutkundsledet efter den 15 juni 2017, varvid volymprognoserna för de reglerade roamingtjänsterna i slutkundsledet under den aktuella perioden uppskattas på grundval av den faktiska inhemska konsumtionen av mobiltjänster och den tid som sökandens roamingkunder tillbringar utomlands i unionen.
- c) Prognosticerade volymer reglerade roamingtjänster i slutkundsledet efter den 15 juni 2017, varvid volymerna reglerade roamingtjänster i slutkundsledet uppskattas på grundval av den proportionella ändring i volymerna av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet som fastställts i sökandens taxepåslag och som utgör en väsentlig del av den kundbas för vilken priserna för reglerade roamingtjänster i slutkundsledet fastställdes av sökanden i det egna landet för en period på minst 30 dagar, i enlighet med den metod som anges i bilaga I.

Vid uppdatering av en ansökan som lämnas in i enlighet med artikel 6c.2 i förordning (EU) nr 531/2012 ska prognosen för de totala volymerna reglerade roamingtjänster uppdateras på grundval av de faktiskt genomsnittliga konsumtionsmönstren för nationella mobiltjänster multiplicerat med det iakttagna antalet roamingkunder och den tid de har tillbringat i värdmedlemsstater under de föregående tolv månaderna.

2. Alla data om sökandens kostnader och intäkter ska baseras på finansiella räkenskaper som ska göras tillgängliga för den nationella regleringsmyndigheten och får justeras i enlighet med volymberäkningar enligt punkt 1. När en prognos görs över kostnaderna ska avvikelser från siffrorna från tidigare finansiella räkenskaper endast beaktas om det finns bevisning som styrker finansiella åtaganden för den period som omfattas av prognoserna.

3. Sökanden ska tillhandahålla alla nödvändiga data som använts för att fastställa marginalen för mobiltjänster och de totala faktiska och prognostiserade kostnaderna och intäkterna för att leverera reglerade roamingtjänster under den aktuella perioden.

Artikel 7

Fastställande av roamingspecifika kostnader för tillhandahållande av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet

1. När det ska fastställas om sökanden inte kan täcka sina kostnader, med effekten att det nationella avgiftssystemets hållbarhet äventyras, får endast följande roamingspecifika kostnader beaktas, om de styrks i ansökan om att få ta ut en tilläggsavgift för roaming:

a) Kostnaderna för inköp av roamingtillträde i grossistledet.

b) De roamingspecifika kostnaderna i slutkundsledet.

2. När det gäller kostnaderna för inköp av reglerade roamingtjänster i grossistledet ska man endast beakta det belopp med vilket sökandens totala betalningar till motparter som tillhandahåller sådana tjänster i unionen väntas överstiga det totala belopp som sökanden får in för tillhandahållandet av samma tjänster åt andra roamingleverantörer i unionen. När det gäller de belopp som roamingleverantören får in för tillhandahållandet av reglerade roamingtjänster i grossistledet ska roamingleverantören anta att de prognostiserade volymerna av dessa roamingtjänster i grossistledet överensstämmer med det antagande som ligger till grund dennes prognostiserade volymer i artikel 6.1.

3. När det gäller roamingspecifika kostnader i slutkundsledet ska endast följande kostnader beaktas, om de styrks i ansökan:

a) Kostnaderna för att driva och förvalta roamingverksamhet, inklusive alla system för organiserat underrättelsearbete (*business intelligence systems*) och all mjukvara som används för drift och förvaltning av roaming.

b) Dataclearingkostnader och betalningskostnader, inklusive kostnaderna för både data-clearing och finansiell reglering.

c) Kostnader för avtalsförhandlingar och överenskommelser, inklusive externa avgifter och användning av interna resurser.

d) Kostnader för att uppfylla kraven för tillhandahållande av reglerade roamingtjänster enligt artiklarna 14 och 15 i förordning (EU) nr 531/2012, med beaktande av den policy om normal användning som roamingleverantören tillämpar.

4. Kostnaderna enligt punkterna 3 a, b och c ska endast beaktas i proportion till kvoten mellan den totala trafikvolymen för sökandens reglerade roamingtjänster i slutkundsledet och den totala utgående trafiken i slutkundsledet och ingående trafiken i grossistledet för dennes roamingtjänster, i enlighet med metodiken i bilaga II, punkterna 1 och 2, och i proportion till kvoten mellan den totala trafikmängden för sökandens roamingtjänster i slutkundsledet inom unionen och den totala trafiken för dennes roamingtjänster i slutkundsledet inom och utom unionen, i enlighet med metodiken i bilaga II, punkterna 1 och 3.

5. Kostnaderna enligt punkt 3 d ska endast beaktas i proportion till kvoten mellan den totala trafikvolymen för sökandens roamingtjänster i slutkundsledet i unionen och den totala trafiken för dennes roamingtjänster i slutkundsledet inom och utom unionen, i enlighet med metodiken i bilaga II, punkterna 1 och 3.

Artikel 8

Fördelning av samkostnader och gemensamma kostnader i slutkundsledet för tillhandahållandet av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet

1. Utöver de kostnader som fastställs enligt artikel 7 får en andel av samkostnaderna och de gemensamma kostnaderna för tillhandahållande av mobiltjänster i slutkundsledet i allmänhet inkluderas i ansökan om att få ta ut tilläggsavgifter för roaming. Endast följande kostnader ska beaktas, om de styrks i ansökan:

a) Faktureringskostnader och insamlingskostnader, inklusive alla kostnader förbundna med behandling, beräkning, produktion och delgivning av den faktiska kundfakturan.

b) Försäljnings och distributionskostnader, inklusive kostnaderna för att driva butiker och andra distributionskanaler för försäljning av mobiltjänster i slutkundsledet

- c) Kundtjänstkostnader, inklusive kostnaderna för driften av alla kundtjänster som är tillgängliga för slutanvändaren.
- d) Kostnaderna för att förvalta osäkra fordringar, inklusive kostnader för avskrivning av kundfordringar som inte kan återvinnas och indrivning av osäkra fordringar.
- e) Marknadsföringskostnader, inklusive alla utgifter för reklam för mobiltjänster.

2. Kostnaderna enligt punkt 1 ska, om de styrks i ansökan, beaktas endast i proportion till kvoten mellan den totala trafikvolymen för sökandens roamingtjänster i slutkundsledet i unionen och den totala trafiken i slutkundsledet för alla mobiltjänster i slutkundsledet, som räknas fram som ett viktat genomsnitt för den kvoten per mobiltjänst, där vikterna återspeglar respektive genomsnittliga roamingpriser i grossistledet som betalas av den sökande i enlighet med metodiken i bilaga II, punkterna 1 och 4.

Artikel 9

Fastställande av intäkter från tillhandahållande av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet

1. När det ska fastställas om sökanden inte kan täcka sina kostnader, med effekten att det nationella avgiftssystemets hållbarhet skulle äventyras, får endast följande intäkter beaktas och tas med i ansökan om att få ta ut en tilläggsavgift för roaming:

- a) Intäkter som härrör direkt från trafiken av mobiltjänster i slutkundsledet med ursprung i en värdmedlemsstat.
- b) En andel av de totala intäkterna från försäljning av mobiltjänster i slutkundsledet baserat på fasta periodiska avgifter.

2. De intäkter som avses i punkt 1 a ska omfatta följande:

- a) Avgifter i slutkundsledet som tas ut i enlighet med artikel 6e i förordning (EU) nr 531/2012 för trafik som överstiger den policy om normal användning som tillämpas av roamingleverantören.
- b) Intäkter från alternativa reglerade roamingtjänster enligt artikel 6e.3 i förordning (EU) nr 531/2012.
- c) Nationellt slutkundspris som faktureras per enhet eller utöver de fasta periodiska avgifterna för tillhandahållande av mobiltjänster i slutkundsledet och som utlöses av användningen av mobiltjänster i slutkundsledet i en värdmedlemsstat.

3. Om mobiltjänster i slutkundsledet säljs i paket tillsammans med andra tjänster eller terminaler ska, när de intäkter som avses i punkt 1 b fastställs, endast intäkter kopplade till försäljningen av mobiltjänster i slutkundsledet beaktas. Dessa intäkter ska fastställas genom hänvisning till det pris som gäller vid separat försäljning av varje komponent i paketerbudandet, om tillgängligt, eller till försäljningen av dessa tjänster med samma egenskaper var för sig.

4. För fastställandet av den andel av de totala intäkterna från försäljning av mobiltjänster i slutkundsledet som är kopplad till tillhandahållandet av reglerade roamingtjänster i slutkundsledet ska metodiken i bilaga II punkterna 1 och 5 tillämpas.

Artikel 10

Bedömning av ansökningar om att få ta ut en tilläggsavgift för roaming som en roamingleverantör lämnar in i enlighet med artikel 6c.2 i förordning (EU) nr 531/2012 för att säkra hållbarheten för sin nationella avgiftsmodell

1. Vid bedömningen av en ansökan om att få ta ut en tilläggsavgift för roaming som en roamingleverantör lämnar in i enlighet med artikel 6c.2 i förordning (EU) nr 531/2012 för att säkra hållbarheten för sin nationella avgiftsmodell, får den nationella regleringsmyndigheten fastställa att sökanden inte kan täcka sina kostnader för att tillhandahålla reglerade roamingtjänster i slutkundsledet, med effekten att hållbarheten för roamingleverantörens nationella avgiftsmodell äventyras, endast i de fall då sökandens negativa nettomarginal för roaming i slutkundsledet uppgår till 3 % eller mer av leverantörens marginal för mobiltjänster.

Nettomarginalen för roaming i slutkundsledet ska vara det belopp som återstår när kostnaderna för att tillhandahålla reglerade roamingtjänster i slutkundsledet dragits av från intäkterna från tillhandahållandet av sådana tjänster, fastställt i enlighet med denna förordning. För att fastställa denna nettomarginal ska den nationella regleringsmyndigheten granska de data som anges i ansökan för att säkerställa att metodiken för fastställande av kostnader och intäkter följs, i enlighet med artiklarna 7, 8 och 9

2. Även om det absoluta värdet för nettomarginalen för roaming i slutkundsledet uppgår till 3 % eller mer av marginalen för mobiltjänster, ska den nationella regleringsmyndigheten avvisa tilläggsavgiften om den kan fastställa att det på grund av särskilda omständigheter är osannolikt att den inhemska avgiftsmodellens hållbarhet skulle äventyras. Sådana omständigheter omfattar följande situationer:

- a) Sökanden ingår i en grupp och det finns bevisning som tyder på att internpriser gynnar gruppens andra dotterbolag inom unionen, i synnerhet mot bakgrund av omfattande obalans i de roamingavgifter i grossistledet som tillämpas inom gruppen.
- b) Graden av konkurrens på de nationella marknaderna innebär att det finns kapacitet att absorbera minskade marginaler.
- c) Tillämpningen av en mer restriktiv policy om normal användning, fortfarande i enlighet med artiklarna 3 och 4, skulle minska nettomarginalen för roaming i slutkundsledet till en andel som understiger 3 %.

3. Under exceptionella omständigheter då en operatör har en negativ marginal för mobila tjänster och en negativ nettomarginal för roaming i slutkundsledet ska den nationella regleringsmyndigheten godkänna ansökan om att få ta ut en tilläggsavgift för reglerade roamingtjänster.

4. Vid godkännande av en tilläggsavgift för reglerade roamingtjänster ska den nationella regleringsmyndigheten i sitt slutliga beslut ange beloppet för den fastställda negativa marginalen för roaming i slutkundsledet som får återvinnas genom uttagandet av en tilläggsavgift i slutkundsledet för roamingtjänster som tillhandahålls i unionen. Tilläggsavgiften ska vara förenlig med de antaganden om roamingtrafik som ligger till grund för bedömningen av ansökan, och den ska fastställas i enlighet med artikel 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG ⁽¹⁾.

AVSNITT IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 11

Övervakning av policyer om normal användning och ansökningar om att få ta ut en tilläggsavgift för roaming som en roamingleverantör lämnar in i enlighet med artikel 6c.2 i förordning (EU) nr 531/2012 för att säkra hållbarheten för sin nationella avgiftsmodell

För att övervaka att artiklarna 6b och 6c i förordning (EU) nr 531/2012 och denna förordning tillämpas på ett konsekvent sätt, och för att årligen informera kommissionen om ansökningar i enlighet med artikel 6d.5 i förordning (EU) nr 531/2012, ska de nationella regleringsmyndigheterna regelbundet samla in information om följande:

- a) Alla åtgärder som de vidtar för att övervaka tillämpningen av artikel 6b i förordning (EU) nr 531/2012 och de tillämpningsföreskrifter som fastställs i den här förordningen.
- b) Antalet ansökningar om att få ta ut tilläggsavgifter för roaming som lämnas in, godkänns och förlängs under året enligt artikel 6c.2 och 6c.4 i förordning (EU) nr 531/2012.
- c) Omfattningen av negativa nettomarginaler för roaming i slutkundsledet som konstateras i deras beslut om att godkänna tilläggsavgifter för roaming och de arrangemang avseende en tilläggsavgift som deklarerar i ansökningarna om att få ta ut en tilläggsavgift som en roamingleverantör lämnar in i enlighet med artikel 6c.2 i förordning (EU) nr 531/2012 för att säkerställa hållbarheten i sin nationella avgiftsmodell.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) (EGT L 108, 24.4.2002, s. 33).

*Artikel 12***Översyn**

Utan att det påverkar möjligheten att genomföra en tidigare översyn mot bakgrund av de inledande erfarenheterna från genomförandet och eventuella förändringar av de faktorer som anges i artikel 6d.2 i förordning (EU) nr 531/2012, ska kommissionen se över denna genomförandeakt senast i juni 2019, efter att ha hört Berec.

*Artikel 13***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 december 2016.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

BILAGA I

Proportionell ändring i faktiska volymer av reglerade roamingtjänster enligt "roaming till inrikestaxor" (*roam-like-at-home*) jämfört med samma period föregående år:

$$\left(\frac{\sum_1^n \text{volym}_k(t)}{\sum_1^n \text{volym}_k(t-1)} - 1 \right) \times 100$$

där:

k = tjänst (1 = rösttelefonisamtal, 2 = sms, 3 = data),

n är antalet dagar med tillämpning av "roaming till inrikestaxor" ($n \geq 30$), och

t är året för den första tillämpningen av "roaming till inrikestaxor".

Man bör använda denna procentandel för att beräkna ändringen av volymerna under den berörda tolv månadersperioden genom att multiplicera den med föregående års volymer.

BILAGA II

1. Viktning w_i för mobiltjänster i slutkundsledet:

$$w_k = \frac{\text{genomsnittligt roamingpris i grossistledet som betalas av operatören}_{ki}}{\sum_{k=1}^3 \text{genomsnittligt roamingpris i grossistledet som betalas av operatören}_k}$$

där:

k = tjänst (1 = röst, 2 = SMS, 3 = data),

genomsnittligt grossistpris för roaming som betalas av operatören avser det genomsnittliga enhetspriset för obalanserad trafik som betalas av operatören för varje tjänst, där enheten för varje tjänst är eurocent per i) minuter för röst, ii) sms för sms och iii) MB för data.

2. Kvoten mellan den totala trafikvolymen för sökandens roamingtjänster i slutkundsledet och den totala utgående trafiken i slutkundsledet och inkommande trafiken i grossistledet för sökandens roamingtjänster:

$$\frac{\text{utgående roamingtrafik i slutkundsledet}}{\text{roamingtrafik (utgående i slutkundsledet + inkommande i grossistledet)}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{utgående roamingtrafik i slutkundsledet}_k}{\text{roamingtrafik (utgående i slutkundsledet + inkommande i grossistledet)}_k}$$

där:

k = tjänst (1 = röst, 2 = SMS, 3 = data).

3. Kvoten mellan den totala trafikvolymen för sökandens roamingtjänster i slutkundsledet inom unionen och den totala trafiken för dess roamingtjänster i slutkundsledet inom och utom unionen:

$$\frac{\text{utgående EU - roamingtrafik i slutkundsledet}}{\text{utgående roamingtrafik (EU + icke - EU) i slutkundsledet}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{utgående EU - roamingtrafik i slutkundsledet}_k}{\text{utgående roamingtrafik (EU + icke - EU) i slutkundsledet}_k}$$

där:

k = tjänst (1 = röst, 2 = SMS, 3 = data).

4. Kvoten mellan den totala trafiken för sökandens roamingtjänster i slutkundsledet i union och den totala trafiken i slutkundsledet för alla mobiltjänster i slutkundsledet:

$$\frac{\text{utgående EU - roamingtrafik i slutkundsledet}}{\text{utgående roamingtrafik (EU + icke - EU) i slutkundsledet + inhemsk trafik i slutkundsledet}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{utgående EU - roamingtrafik i slutkundsledet}_k}{\text{utgående roamingtrafik (EU + icke - EU) i slutkundsledet}_k + \text{inhemsk trafik i slutkundsledet}_k}$$

där:

k = tjänst (1 = röst, 2 = SMS, 3 = data).

5. EU-roamingintäkter i slutkundsledet:

Retail EU roaming revenue = mobile retail services revenues

$$\times \left(\sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{retail outbound EU roaming traffic}_k}{\text{retail outbound (EU + nonEU) roaming traffic}_k + \text{retail domestic traffic}_k} \right)$$

där:

k = tjänst (1 = röst, 2 = SMS, 3 = data).
